

Hospidsmat ved familiefester.

R. Frødselen.

Hodaland
Rellensvang

1. Ja.
2. Dei kom jamleg ii og ii.
3. Nei; splingane kvilde på gammel tiddejon; alle viss
ke på dei skulle ha med.
- 4 Dei fyrste kunne kunne vera jule den første
logen.
5. Dei skulle koma inn gong ved kva sungenkore-
lege.
- 6 Kant. I gammel tid kulet gromgraut, ridda siringgrau-
graut, risengrynsgraut. kott i söt mjölk, med
rosiner i.
- 7 Fell jord.
8. Dei kante granten i rosinväl pre- arulearar,
setri sköler o. sl.
9. Dei kalla granten sungenkore-
graut.
10. Det var jamt koma kjö som vikk med granten,
med samt ho hadde kvele til det. Om iittige sat

var, stikka ho si blomst i sin stad, ~~hø~~ hulet
sit pyntedminne. Og seit om feve jiff tilfelle
at in far drog til sykkona med gfling, det var
ein Torilo Gjelad hi si kone i Qvedal. Men ba om
vegen hille lang - han seit ro om fjorden.

11 Det var ikkje vuley at manen fegde med, han
fegde alt med, det eg seit, men kunne risa med
sendingi gjornal, om vegen hi sykkona
var lang, som. var ved nr. 10.

12 Lindinge fekk nokk produkt, vuley med kaffi og
kaffimark. Trekkningi var se same for gut og
sjube. Oppant kaffin kunne det med ein kann

13 Det var ikkje petre for gjestelat her, og mot same
mann finst ikkje i mieldfard.

14 Vi, det var ikkje mot same for vi med seggen la,
og seggen kunne konna hille mark etter fjorden i
gjornal tid.

15. (far.

16 Gjetten er for myke - godt som han her vane;
enda ikkje alle, helst i byfdesenbrar, kjomer seg

heide kjendene av den gamle vise.

17 Det kunne vera eit eller anna kledeplagg.

18 Det er like eins.

19 Ja, jamnt det. Dei fem fadrane var med, derai kunne koma grannane („barnet“). Dei feingga til sesse lagi fôr. I m. kullen var det bareleg; karane kunne vera heller mätuge.

20 Det skulle brunsål (ikkje „brusel“).

21 Grannane kom gjern med „fordri“ eit feil fôr vilt - hadde dei. ikkje gjort dette (nokon eller alle), så hadde dei med brunsål- sklingar når dei môtte opp til veifla.

22. Det var ingen regel for dette; eller mykje-gjort feil; pordringane kunne så skifla utso med råd og hjortlag.

23 Dei feil jamte mange grannane fonger, stot sett; gna har eit lag for fadrane - og kasta in nor skifting.

16. Fødselsdag

24 af Det røde st. og borte skinnene på det røde lag på sømledsdagen, det første. 2) Det røde st. og sømledsdagen for voksne folk i gammel tid.

25 Det var borte på de første sømledsdage sine, det voksne, det røde hvide st. Men det er senere punde borte det voksne med, 40 - 50 - 60 år.

26 Det skinnene ymse i det ymse sømledene. Ofte borte det grønne. Men nogle folk på manden borte det røde og det røde, med røde og sømled, på skinnene det borte sømledene - og med røde sømledene.

27 Ja, fra hjem på det første sømledene de første sømledene. De voksne står folk og sømledene ihop og det røde, f. l. det røde, det røde (f. l. sømled), det røde o. m. a. sømled.

28 Det røde.

29 Det sømledene er det røde, det røde sømledene o. l. Det røde sømledene sømledene for sømledene.

E Konginnesdager.

- 30 Det var fife pale om vort sam Nome ved Kon-
finesdager i gammel tid.
- 31 Gfa. Porse fagi folk fuld til med itting 1900
Det var belat smie fagi for fadrane.
- 32 No fed in belat fadrane og nove peltninger.
Præfen led in pelti som pævel eller vorkaam som
vorkar / eller foram, gura leve folk in fadrar
eller nove peltninger.
- 33 Det var pinge at dei kom med fadrar (mab
gttingar til leve fagi. Gfa. no belat.
- 34 Det er vis at dei som vorker opp in det Kongi-
nnesdager, har med in gure det Kongi-
nnesdager, det pæfke, in folk o. dls.
- 35 Dei satte fædel med in fæfmedager, kjelt 3
suppe og levat, pidan koffi og levat.

D Brylløp. Fæfmedager minest inzen no,
36 med in gammel tid fram dei iting til levat
fagi. Dei var ha alle fæfmedager.

Når gut og jente var sammen, så skulle frøien
bede forenri på jenta om "hand" pennar. Forenri
var gjerne varsla om, da gutten kom. Han
høtte jenteg med sin palsmann eller ardførte
of nokre slektingar eller venner. Dei fira
jenta sin, og eit par skyldfor på jenta kom ut,
og no var det på ei snedig samtale, med dei
dei skulle vara nei på det dei var
spørde om.

Etter part frøien og svinnane kom ledne inn
i stova og sette på lampen, og motvart
kom med ei "stokk". Til den part det var
etke miltitet var palsmannen ut frøien opp
mål-ermet, når det var gjort, kom led
jenta på palar med jenta; var ho var illsi
gad på frøien, for ho hadde gøyant seg i
hø, i flor, ja på med i lister!

Den siste samtale mellom partene fra konf-
ferret var belasterne. Det var forenri ut
frøien og med, og da var alle frøien

hing (og andre spismål) gjorde. Denne vis
 er nu lange overløst. No er gitt og vjente alene
 om argeidde. 7

Det gamle målet var fruktet: kaker og kaffi: kibat
 kaker, mjällkekaker, potetkaker, fonnakaker, skivon.
 Måten låg på kring-fat, eit lag kiofakkaker, eit lag
 mjällkekaker osv., og oppå kringa låg eit ski-
 vor av røyf og smate. I d for kjellarmar
 rundt med ei flaske, ein dram åt kvar. Lite ius
 gjekk det ikring dei åskål.

Idi kunne no ha eit fiskemål og, for dei
 drag til kyrkje.

Etter at loyd kom fra kyrkja var det middag, om-
 lag: vøyketjöt og suppe. I 1884 ble dei så møtt
 til med pansakjöt, og denne visi har hadde seg
 siden. Det gamle målet på målet dei hadde med
 dei kom fra kyrkja, var noe. Om hvilken
 som erget hokkaskik (vinn astais). I eit fyllegg
 i Ulemung i 1884 var det flaklöt i staller og
 hokkaskik på sevels.

eldre forslagsdagen at dei finkosten heller
 sicut an morgonen. Moten var som den første
 dagen. I 2° skil brøtspast skifte it som ei
 roving: bruni njom bud ajest til ajest med ei
 krog med flettadringlor og finkosten med ei
 fleste og stimp. Denne laget for ei,
 fram "grüntane og grunne" (vira-
 grant og grunne: kvote). Den same da-
 gen var fiske og kjøt

39 Bjelene og det fiske og framst jordmanns- konone,
 kom med sendingar til forslaget: smør i former.
 Disse formene kunne vera fiske utkøta. Det smør
 som ikke njom med i forslaget, fiske njom
 atk piten.

40 Gode morkis an at dei laget til ein fin hang'
 oppå steppet eller formi.

41 Det var vis at jordmanns- konone i grundi bar
 mjøll til forslagsgarden, janteg det ikke eller
 dei var ikke mjøllsmåli.

42 Indringi Kalla dei fodn.

43 Kjalum (Jetta eller Kouser); dei som myjka (bæ-
leione, oftaast.

44 Det er nokte frakking

45 Dei ferd ingan ting et, dei som kom med myjka,
men dei som kom med anna fodn, fote i
arabacoe, dei skulle ha nokk att i ambaren.
ambaren skulle etri okittast kom utfunde.

Einfolki hadde ei hal part for det som skulle vera
i ambaren; det kunne vera ei kvitlistekive,
nokk kling eller dl.

46 Uten i: kona have (ella matmori) et for dette
gjennslet. Bæri nokk røtt varer. (Dei som var
fram motan ut fode; Kalla dei reid-kona).

47 Ho er det røtt med sin dag, ofte måte gvesten
vet Kjøtt, og på røtt leylinget uttørde hos
den og netti. Finer, helst jodamans-folk, helt
outd på den gamle vici - for lagar.

48 Dei er omme het Kjøtt på hode, selv folk som dei nokk
utfør det røtt fonde- miljæet.

49 Det var i Grik si tid, for ein mansalder sidan.
No er det stukt med den vici, på seia.

50 Fall part.

51 Yonne landfolke gjør ikke så stort krus for slike
ting. Det kan man se på sølvbryllup, på gullbryllup osv.

E. Gravøl.

52 I gravøl lede dei jant gravti i gamle tid. Det var
ein fast og ubrytlig skikk som ikke folde nok av-
rik. Det var hvalmda - om det seid kruskand på
gosti - som lede. No er det "bedemann" hadde dei ikke
her.

53 Likvalla varde ganske ein dag, og munkvæli var fri.

54 Det fykk mælt var kaffi og skaller (kling) på fat,
frambore på og de var sangbord. Lidan
midtdag, ofast fiore, i gamle tid, med ol sel.
Om kvelden som om morgenen. - For kaffin
kan i trull, mykta dei suppe til matvæli.

55 Nei, det har ein ikke høyt om.

56 Nei, ikkje det ein veit om.

57 Christel heldt dei jant heime. Dei råde seg og stava alt som ikkje særdest li vilja, og sein, og no samla dei beidingi etter beirvording. Dei fekk aldri fleire om dei hadde nok til.

58 Dei hadde med seg grønt eller grønne, og grønne bar mjølk til viltgarden. Tane mjølk omfylla dei sjone til suppe til fiskemålt.

59 Nei, noko pynting av matvarene har ein ikkje høyrd om.

60 Nei, ingi som det sei frisege om.

61 Nei, aldri har, guma dei gjode sjone ikkje så store velle, f. l. eller eit lite barn.

62 Det er ingi frø grøning, men litt etter litt brisde skilane seg. Reivokingen (1914-1918) med mat skort både ved i velen som eit skifte mellom jorok og mytt. Dei har ein ofte viltone i eit stor umu offalyt luis, f. l. grammatis, mjølkstuis s. l., og vaker en fære lad koffi med vaker, som offalyt.

63 Dei brúggar eidd. hól, man alkohol vert iðkj
lúttá i gæði no, þá jarvenn.

64 Jm, þi gæla vinnu var stálant kúttá þi
lyflomí 7 þilvættle, og þelt sy jónsides i dekk
þr vitlone.

65 Þú er gífur in vopp þessi med vrot þi.

66 Þú, þat þann i þessi vork rit gfas vinn.

67 Þú, þat þetta af vork þess g'ratinn þá
rit matmál, vorking állu þessi, þá rit þess
þell.

68 Þi þyru no i vorkinn þat állu þann in þessja
þann svilone þi gæði, og þellvorkinn. Þinn vork
þann þi er vork álmennu eftir fyrsta þinnu-
krig.

69 Þú var þá up. m. 68.

F. Nye festar.

70 Þú þann in þessja vorkinn, i vorkinn vork. Þú
þrille þá vork "vorkinn" vork: gæði 7
þrille 7 vorkinn.

141 Ni, itki sunleio em at noiri jai hel-
singar illa ni kake - ll. jod pome.

142 Ni, in kan, itki sua det.

143 Fall last

144 Ni, fall last.

145 Det var de pelat gymnan jetti.

J
Opere, 10. 12. 1953

Kaarlo J. Opere.

Herad: Ullensvang.